

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobkyně **M. K.**, zastoupené S.K., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 12.11.2009 číslo X, o nároku na plný invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se včas podanou žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) , kterým byla zamítnuta její žádost o plný invalidní důchod. V žalobě uvedla, že dle zprávy ošetřující lékařky MUDr. M.W. a MUDr. M.P. z oboru psychiatrie, psychoterapie a propouštěcí zprávy Psychiatrické léčebny v Opavě není schopna vykonávat žádnou pracovní činnost. Dále uvedla, že s výrokem posudkové komise nesouhlasí ani její manžel. Navrhovala vyžádání nové posudkové komise. Přípisem ze dne 23.12.2009 doplnila podání ze dne 22.11.2009 tak, že označila žalobce a žalovaného. Připojila rozhodnutí ČSSZ ze dne 12.11.2009 č. X. Z tohoto podání krajský soud

dovodil, že žalobkyně se domáhá zrušení označeného rozhodnutí a jeho vrácení žalované.

K jednání, které bylo nařízeno na 3.8.2010, se žalobkyně ani její zástupce nedostavili. Protože soud neshledal důležité důvody pro odročení jednání (§ 50 s.ř.s.) a neúčast řádně předvolané žalobkyně nebránila projednání a skončení věci, soud ve věci jednal a rozhodl.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 8.2.2010 i v průběhu ústního jednání dne 3. srpna 2010 navrhovala zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 12.11.2009.

Krajský soud provedeným řízením vzal za prokázáno, že:

- ČSSZ rozhodnutím ze dne 12.11.2009 číslo X zamítla žádost žalobkyně, kterou se domáhala přiznání plného invalidního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 38 zák.č. 155/95 Sb. s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) v Karviné ze dne 2.11.2009 není žalobkyně plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 50%;

- lékař OSSZ v Karviné dne 2.11.2009 na základě výsledků lékařského vyšetření provedl posudkové zhodnocení, ve kterém uvedl, že u posuzované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je paranoidní schizofrenie, který odpovídá postižení uvedenému v kapitole V, položce 2, písm.c) přílohy č.2 vyhl.č. 284/95 Sb. a způsobuje 50% pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti posuzované. Poté vydal výrok, že posuzovaná není plně invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb., ale je částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb.;

- dle posouzení posudkovou komisí MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 9.6.2010 se u žalobkyně ke dni 12.11.2009 jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla paranoidní schizofrenie, stabilizovaná forma onemocnění-psychiatrie hodnocena jako těžká. Určité zhoršení psychiky dokladováno po skončení mateřské dovolené. Je hodnocena spíše únavnost, občas mírná psychomotorická inhibice, nevykonnost. Opakovaně upravovaná léčba. Psychotické příznaky v posledním roce zaznamenány jen jednou ve smyslu přechodných sluchových halucinací, jinak psychotické příznaky neguje. V anamnéze polymorfní abúzus drog, dle dok. od r. 1998 abstinguje. Posudkově odpovídá hodnocení kapitole V, položce 3, písm. c/. Nejsou splněna klinická kritéria pro posouzení dle položky 3, písm. d/ - nejedná se o floridní

proces, těžký defekt. Součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou další chorobné stavy, které jsou funkčně málo významné a podstatně neovlivňují schopnost soustavné výdělečné činnosti. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti hodnotila PK MPSV ČR dle kapitoly V, položky 3, písm. c/ přílohy č. 2 k vyhlášce 284/95 Sb. v platném znění 50 %. Dle názoru odborného psychiatra se u žalobkyně může jednat o psychickou závislost na léky, t.č. se již jeví uznání invalidity II. stupně za nadhodnocené. Nejedná se o zdravotní postižení uvedené v příloze 3. a 4 k vyhlášce 284/1995 Sb. v platném znění. Pracovně je žalobkyně omezena pro práce fyzicky a psychicky náročné, pro směnný provoz, větší odpovědnost. Je schopna vykonávat dělnická zaměstnání za uvedených podmínek. Ve výroku posudkové komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ byla žalobkyně částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zák.č. 155/1995 Sb. Nebyla plně invalidní podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 134/1997 Sb. Šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33 %, nedosahoval však 66 % odpovídajících plné invaliditě a nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek.

Výše uvedená skutková zjištění opírá soud o rozhodnutí ČSSZ ze dne 12.11.2009 číslo X, posudek PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 9.6.2010 a posudek lékaře OSSZ Karviná ze dne 2.11.2009.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb.). Uvedené komise jsou přitom oprávněny nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti pojištěnce, ale také i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě (částečné invaliditě), jejím vzniku, dalším trvání či zániku, třebaže v oblasti rozhodování o těchto nárocích jsou pojmy invalidity i částečné invalidity především pojmy právními. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost, a proto také neprováděl další dokazování. Zdravotní stav žalobkyně byl hodnocen posudkovým lékařem a lékařem z oboru psychiatrie, tedy se specializací, která odpovídá rozhodujícímu zdravotnímu postižení v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně na základě zdravotní dokumentace žalobkyně. Posudková komise se vypořádala se všemi lékařskými nálezy.

Podle § 38 zák.č. 155/95 Sb. pojištěnec má nárok na plný invalidní důchod, jestliže se stal
a/ plně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku plné invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li

přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b/ plně invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

a/ poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo
b/ je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 2 zák.č. 155/95 Sb. při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce se vychází z jeho zdravotního stavu, doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem před tím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení, trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhl.č. 284/95 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení, a to se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud vzal za prokázáno, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou ke dni 12.11.2009 byla paranoidní schizofrenie, stabilizovaná forma onemocnění, který dle kapitoly V, položky 3, písm. c/ přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/95 Sb. v platném znění způsoboval 50 % pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně.

Pro uznání plné invalidity musí dojít k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, anebo musí být zjištěno zdravotní postižení vyjmenované v příloze č. 3 vyhl.č. 284/95 Sb., zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek. Poněvadž v takové míře pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nebyl zjištěn, a nebylo zjištěno ani zdravotní postižení, jež by vyžadovalo vytvoření zcela mimořádných podmínek, nelze žalobkyni k datu 12.11.2009 za plně invalidní považovat. Jestliže žalobkyně nebyla plně invalidní, pak nesplňovala podmínky

nároku na plný invalidní důchod.

Pro úplnost soud uvádí, že k posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky není krajský soud oprávněn, ale pouze orgány posudkové služby MPSV. Je tomu tak proto, že taková úvaha je součástí odborného posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobce, o němž si soud nemůže učinit vlastní úsudek, neboť k tomu nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi. Může však posoudit, zda se posudková komise vypořádala se všemi okolnostmi pro správné zařazení žalobcova zdravotního postižení pod příslušnou položku vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, či nikoliv a následně též zda v logické návaznosti na to odpovídajícím způsobem odůvodnila svůj závěr o poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) soud žalobu zamítl, neboť není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobkyně nebyla v řízení úspěšná a úspěšná žalovaná ČSSZ nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, prostřednictvím podepsaného soudu, písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; pokud stěžovatel sám, nebo ten, kdo jej zastupuje, nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 3. srpna 2010

Samosoudkyně:
JUDr. Bohuslava Drahošová